

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II -2 У. 16499/15
13.10.2016. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Сандром Пауновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А и Б.Б., обоје на адреси у ..., ..., против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Јабланички управни округ у Лесковцу, Пана Ђукића 9, ради поништаја решења број 363-351-00043/2015-19 од 17.09.2015. године, у предмету грађевинском, уз учешће заинтересованог лица В.В. из ..., ул. ... бр..., кога заступа адвокат Јован В. Тасић из с. Бољаре, општина Власотинце, након одржане усмене и јавне расправе од 10.10.2016. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.10.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

I УВАЖАВА СЕ тужба тужиоца Б.Б. Из ..., **ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Јабланички управни округ у Лесковцу, број 363-351-00043/2015-19 од 17.09.2015. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ тужба тужиље А.А. из ....

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган, Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Јабланички управни округ у Лесковцу, да тужиоцу, В.В. Из ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 1.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

IV ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужилаца против решења Одељења за урбанизам, грађевинске, комунално-стамбене, инспекцијске и имовинско правне послове Општине Власотинце, број 03-351-82/15 од 20.05.2015. године. Тим првостепеним решењем измењено је правноснажно решење истог органа, број 03-351-159/12 од 31.12.2012. године,

(којим се заинтересованом лицу одобрава извођење радова на изградњи помоћног објекта приземне спратности (П) бруто развијене грађевинске површине 50,00 м², на кп број ... КО ... – ..., а све према идејном пројекту број 01-30/2012 од 28.12.2012. године који је израдио Биро за пројектовање Г.Г. ...) и заинтересованом лицу се одобрава извођење радова на изградњи помоћног објекта – гараже и оставе на кп број ... и кп број ... КО ... – ... спратности П бруто површине 50,00 м², нето површине 41,60 м², предрачунске вредности 395,000,00 динара, а све према идејном пројекту број 01-37/2015 од 08.05.2015. године који је израдио Биро за пројектовање Г.Г. ....

У тужби против оспореног решења и на расправи, тужиоци истичу да је заинтересовани изградио помоћни објекат мимо одобрења за извођење радова из 2012. године, те да му је стога решењем грађевинског инспектора било наложено да престане са градњом. Даље, наводе да су пре око 30 година на свом плацу подигли помоћни објекат, који су ове или прошле године и озаконили, да је заинтересовано лице подигло свој помоћни објекат недозвољено близу њиховог, поткопао темељ њиховог помоћног објекта, тако да су били принуђени да ове године санирају свој помоћни објекат. При томе, указују да је заинтересовано лице заузело део њихове парцеле, па је у том предмету поступак пред другим судом, а тужиоци су у том предмету ангажовали пуномоћника. Наводе да је од подношења тужбе до данас заинтересовано лице на свом објекту озидало спрат, при чему прозори гараже и гледају према њиховом помоћном објекту и дворишту. Предлажу да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлуку. Такође, предлажу да Суд обавезе тужени орган да им накнади трошкове управног спора и то: за судске таксе за тужбу и одлуку у висини прописаној Законом о судским таксама, као и 2.000,00 динара, на име трошкова доласка приватним моторним возилом на релацији ... – ... – ....

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при оспореном решењу и предложио да Суд одбије тужбу.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу, и на расправи, преко пуномоћника, наводи да је оспорено решење донето на законом прописани начин. Указује да објекат заинтересованог лица не прави никакву сметњу тужиоцима, да је изграђен након добијања свих потребних дозвола, док је помоћни објекат тужилаца изграђен на међи. Предлаже да Суд одбије тужбу и обавезе тужиоце да му накнаде трошкове управног спора и то: за састав одговора на тужбу у износу од 30.000,00 динара, за приступ адвоката расправи, износ од 31.500,00 динара и 3.000,00 динара на име трошкова доласка приватним моторним возилом на релацији ... – ... – ....

Управни суд је у присуству тужилаца, заинтересованог лица, пуномоћника заинтересованог лица, у одсуству туженог, који је уредно позван, одржао усмену, јавну расправу применом одредбе члана 34. став 1, Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), ради разјашњења стања ствари.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 255. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је, ако је правноснажним решењем странка стекла неко право, а орган који је донео то решење сматра да је у том решењу неправилно примењен материјални закон, може решење укинути или изменити ради његовог усклађивања са законом само ако странка која је, на основу тог

решења стекла право, пристане на то и ако се тиме не вређа право трећег лица. Пристанак странке је обавезан и за измену на штету странке правноснажног решења којим је странци одређена обавеза.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, заинтересовано лице је поднело захтев 18.05.2015. године, за измену правноснажног решења Одељења за урбанизам, грађевинске, комунално-стамбене, инспекцијске и имовинско правне послове Општине Власотинце, број 03-351-159/12 од 31.12.2012. године, којим се заинтересованом лицу одобрава извођење радова на изградњи помоћног објекта приземне спратности (П) бруто развијене грађевинске површине 50,00 м², на кп број ... КО ... – ..., а све према идејном пројекту број 01-30/2012 од 28.12.2012. године који је израдио Биро за пројектовање Г.Г. .... У образложењу оспореног решења тужени орган је оценио да је заинтересовано лице уз захтев приложило сву потребну документацију из члана 145. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09...145/14), а да жалиоци – овде тужиоци ничим нису поткрепили свој интерес да оспоравају наведено решење првостепеног органа, због чега је жалбу тужилаца против првостепеног решења, број 03-351-82/15 од 20.05.2015. године, одбио.

Из цитиране одредбе члана 255. став 1. Закона о општем управном поступку, применом које одредбе закона је првостепени орган ожалбеним решењем изменио своје решење број 03-351-159/12 од 31.12.2012. године, произлази да је један од претходних услова за измену или укидање решења да је решење које се мења или укида правноснажно. Будући да се у списима туженог органа налази жалба тужилаца на решење првостепеног органа број 03-351-159/12 од 31.12.2012. године, за коју нема доказа да је од стране туженог органа решена, то Суд налази да наведено решење од 31.12.2012. године није правноснажно. Имајући у виду изнето, Суд налази да првостепени орган није могао ожалбеним решењем број 03-351-82/15 од 20.05.2015. године да мења своје решење од 31.12.2012. године, при чему би требало имати у виду да ли се изменом решења вређа право трећег лица, па је, оваквим поступањем учинио повреду правила поступка прописаног одредбом члана 255. Закона о општем управном поступку.

Како тужени орган оспореним решењем није санкционисао повреду правила поступка учињену од стране првостепеног органа, то је и сам, по оцени Управног суда, оваквим поступањем повредио закон на штету тужиоца.

Са изнетих разлога, Управни суд је тужбу тужиоца Б.Б. уважио и поништио оспорено решење, одлучујући као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 46. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09). У извршењу пресуде тужени орган донеће ново и на закону засновано решење, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона.

У поступку испитивања поднете тужбе тужиље А.А., Управни суд је нашао да је тужба неблагоприятна.

Одредбом члана 18. став 1. Закона о управним споровима, прописано је да се тужба подноси у року од 30 дана од дана достављања управног акта странци која је подноси или у законом прописаном краћем року.

Према доставници која се налази у списима достављеним уз одговор на тужбу, утврђује се да је тужилца другостепено решење број 363-351-00043/2015-19 од 17.09.2015. године, примила 05.10.2015. године, док је тужбу Управном суду поднела 30.11.2015. године, односно након истека законског рока, па је с тога Управни суд, на основу члана 26. став 1. тачка 1. у вези става 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одбацио

тужбу, као неблагоприятну, одлучујући као у ставу II диспозитива пресуде.

Управни суд није посебно одлучивао о захтеву тужиле за накнаду трошкова управног спора, будући да је тужбу, у селости, одбацио.

Разматрајући захтев тужиоца да му тужени орган надокнади трошкове овог управног спора, Суд је имао у виду да је тужилац, у складу са одредбом члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), која се у конкретном случају примењује у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, определио трошкове спора за судске таксе: за подношење тужбе, у износу од 390,00 динара и одлуку Суда, у износу од 980,00 динара, које је Суд одредио према тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...106/15), признајући трошкове управног спора у укупном износу од 1.370,00 динара, док трошкове у износу од 2.000,00 динара, на име доласка приватним моторним возилом на релацији ... – ... – ..., није признао, будући да тужилац за наведене трошкове није доставио доказе, одлучивши као у ставу III диспозитива пресуде, сагласно одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, која се у конкретном случају примењује у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

Будући да је тужба уважена, Суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, јер исто није успело у спору, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као ставу IV диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана: 13.10.2016. године, II-2 У. 16499/15

Записничар,
Сандра Пауновић,с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СЂ/АМ